

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **P. W.**

skazanego z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozważeniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 7 listopada 2023 r.,

wstrzymania z urzędu wykonania zaskarżonego kasacją

wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 10 czerwca 2022 r., sygn. akt VI Ka 214/22,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 22 grudnia 2021 r., sygn. akt VI K 499/21,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wstrzymać wobec P. W. wykonanie wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 10 czerwca 2022 r., sygn. akt VI Ka 214/22, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 22 grudnia 2021 r., sygn. akt VI K 499/21 – do czasu rozpoznania kasacji.

UZASADNIENIE

W dniu 6 czerwca 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja Prokuratora Generalnego od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 10 czerwca 2022 r., sygn. akt VI Ka 214/22, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 22 grudnia 2021 r., sygn. akt VI K 499/21, na mocy którego m.in. P. W. został skazany za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o

przeciwdziałaniu narkomanii i in. Kasacja Prokuratora Generalnego została wywiedziona na korzyść skazanego P. W., a zaskarżonemu wyrokowi zarzucono mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego – art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., polegające na tym, że Sąd Okręgowy w Gliwicach dokonując – na korzyść oskarżonego P. W. – zmiany wyroku sądu pierwszej instancji, w ten sposób, że po uprzednim uchyleniu rozstrzygnięcia o orzeczeniu wobec tego oskarżonego kary łącznej roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, orzekł wobec niego karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, jednocześnie utrzymał w mocy pozostające w sprzeczności z powyższym rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji o oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora w okresie próby oraz obowiązku informowania kuratora o przebiegu okresu próby, skutkiem czego – wobec braku rozstrzygnięcia określonego w art. 69 § 1 k.k. – wyrok w części dotyczącej P. W. obarczony jest również rażącym uchybieniem normom przewidzianym w art. 73 § 1 k.k. i art. 72 § 1 pkt 1 k.k., poprzez orzeczenie dozoru kuratora oraz obowiązku probacyjnego w postaci informowania o przebiegu okresu próby w sytuacji, gdy nie zastosowano instytucji warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gliwicach w postępowaniu odwoławczym.

Wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia, jak i każdego innego orzeczenia, ma charakter wyjątkowy, bowiem stanowi odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Ustawodawca w art. 532 k.p.k. nie wskazał przesłanek uprawniających do podjęcia tego rodzaju decyzji, pozostawiając ją do uznania Sądu Najwyższego. Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia będzie uzasadnione wówczas, gdy wykonywanie tego orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji spowoduje dla osoby skazanej nieodwracalne niekorzystne skutki, w szczególności doprowadzi do jej nieuzasadnionego pokrzywdzenia. Ma przy tym znaczenie, czy wstępny ogląd skargi prowadzi do wniosku, że jej uwzględnienie jest

w znacznym stopniu prawdopodobne (zob. postanowienie SN z dnia 6.12.2022 r., IV KK 447/22).

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia stwierdzić należy, że wstępna analiza akt przedmiotowej sprawy dokonana w kontekście podniesionego w nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzutu prowadzi do wniosku, iż istnieje wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji. Sąd odwoławczy mimo, iż zdecydował się na zmianę orzeczenia pierwszoinstancyjnego na korzyść P. W. w trybie art. 440 k.p.k., to nie zawiesił wobec niego wykonania na nowo orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności. Jednocześnie utrzymał w mocy rozstrzygnięcia o oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora sądowego oraz o zobowiązaniu do jego informowania o przebiegu okresu próby zawarte w wyroku sądu *a quo*, które związane są ściśle z instytucją przewidzianą w art. 69 § 1 k.k. W tej sytuacji mogło dojść do rażącego naruszenia zarówno art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., który nakazuje sądowi odwoławczemu orzekającemu reformatoryjnie ukształtowanie rozstrzygnięcia co do kary w sposób niebudzący wątpliwości, jak i art. 73 § 1 k.k. i w art. 72 § 1 pkt 1 k.k. Powyższe okoliczności zadecydowały, że Sąd Najwyższy z urzędu zdecydował o wstrzymaniu wykonania zaskarżonego orzeczenia wobec P. W., do czasu rozpoznania kasacji. Wdrożenie do wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec tego skazanego mogłoby spowodować dla niego nieodwracalne skutki w razie uwzględnienia kasacji, co jak wskazano wyżej jawi się jako wysoce prawdopodobne.

Z tych też względów, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[SOP]

[ms]

